

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 2317

гр. София, 20.01.2026 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 9 състав, в
закрито заседание на 20.01.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Камелия Серафимова

като разгледа дело номер **572** по описа за **2026** година докладвано от съдията, и
за да се произнесе взе предвид следното:

Настоящото административно производство е по реда на чл.145-178 АПК,вр.с
чл.70,ал.1,т.1,вр. с чл.13,ал.1,т.5 ЗУБ.

Образувано е по жалба на И. Б. Р.-гражданин на С. срещу Решение №213-Х/15.12.2025
година на ИНТЕРВЮИРАЩ ОРГАН ПРИ РПЦ- Х..

Настоящият съдебен състав намира,че са налице процесуалните предпоставки за
разглеждане на делото в открито съдебно заседание-жалбата е редовна и допустима.
С оглед процесуална икономия и бързина,предвид визирания в чл.9 АПК принцип на служебното
начало и на основание чл.163,ал.3 АПК,съдът намира за необходимо да укаже на страните,че
следва да изяснят обстоятелствата от значение за делото във връзка с доказателствената тежест
съобразно чл.170 АПК-административният орган следва да установи съществуването на
фактическите основания,посочени в административния акт и изпълнението на законовите
изисквания при издаването му,а на основание чл.127 ГПК/ приложими по силата на
препращащата норма на чл.144 АПК/оспорващият е длъжен да установи съществуването на
фактите и обстоятелствата, от които черпи благоприятни за себе си правни последици. С жалбата
си до съда, оспорващият е поискал предоставянето на правна помощ.

Настоящият съдебен състав, след като обсъди депозираната молба за правна помощ и
приложените към нея доказателства,намира същата за основателна. Съображенията за това са
следните:

Правната регламентация на правната помощ се намира в ГПК- чл.95 и следващите, Закона
за правната помощ и Наредбата за изплащане на правната помощ. По силата на чл.94 от
ГПК,правната помощ се състои в осигуряване на безплатна адвокатска защита.

Съгласно разпоредбата на чл.95,ал.1 от ГПК молбата за правна помощ се подава до съда в
писмена форма, пред който делото е висящо. Писмента форма се счита спазена, дори и когато е
направено искане в съдебно заседание и същото искане е надлежно протоколирано.. От анализа
на тази правна разпоредба е видно ,че и искането за предоставяне на правна помощ винаги и
безусловно принадлежи на страната по делото. Задължение на съда по силата на чл.99 от ГПК

е да напътва страните за правната помощ-съдът информира страните за техните законни права и задължения във връзка с правната помощ, както и за правните последици при неизпълнение на задълженията им. Видът и обхватът на правната помощ е визиран в нормата на чл.21 от Закона за правната помощ, според която видовете правна помощ са- консултация с оглед постигане на споразумение преди започване на съдопроизводството или за завеждане на дело,. подготовка на документи за завеждане на дело, процесуално представителство, представителство при задържане по [чл. 72, ал. 1](#) от Закона за Министерството на вътрешните работи и по [чл. 16а](#) от Закона за митниците. Следва да бъде посочено, че системата за правна помощ обхваща и случаите, когато страната по административно дело не разполага със средства за заплащане на адвокат, желае да има такъв и интересите на правосъдието изискват това.

Критериите, по които съдът преценява наличието на основания за предоставяне на правна помощ при липса на средства у страната да си осигури адвокатска защита. Липсата на средства за адвокатско възнаграждение се преценява при съобразяване на условията, визирани в нормата на чл.23,ал.3 от Закона за правната помощ, според която по граждански и административни дела правна помощ се предоставя в случаите, когато въз основа на представени доказателства от съответните компетентни органи, съдът прецени, че страната няма средства за заплащане на адвокатско възнаграждение. Съдът формира преценката си, като взема предвид- доходите на лицето или на неговото семейство, имущественото състояние, удостоверено с декларация, семейното положение, здравословното състояние, трудовата заетост,. възрастта, други обстоятелства.

В конкретния случай, оспорващият е чужденец, търсещ закрила, не получава възнаграждение, не е получавал такова и преди датата на завеждане на делото, лицето е в трудоспособна възраст, но не може да работи, не разполага с имущество, от което може да получи доходи и да заплати адвокатско възнаграждение. Нещо повече дори, предвид факта, че лицето е чужденец, търсещ закрила, настоящият съдебен състав намира, че и интересите на правосъдието налагат предоставянето на правна помощ. Молбата е основателна и следва да бъде уважена.

Съдът намира искането на оспорващия за спиране на всякакви действия по принудителното му връщане за процесуално недопустимо, тъй като съдът може да спре изпълнение на конкретен акт по реда на чл.166 от АПК, който е предмет на съдебна проверка, но не и на друг акт, с който е наложена ПАМ“ Връщане до страна на произход- С., която не е предмет на разглеждане в настоящото производство. Наред с това съгласно чл.44,ал.3 от ЗЧРБ-Заповедите за налагане на принудителни административни мерки се изпълняват от службите за административен контрол на чужденците, съответно от органите за граничен контрол, след влизането им в сила, освен ако органът, издал заповедта, е допуснал предварително изпълнение.

Искането за спиране на всякакви действия по връщане е процесуално недопустимо и предпоставя оставянето му без разглеждане.

Воден от гореизложеното и на основание чл.163, АПК, вр.с чл.171 АПК, Административен съд София-град

О П Р Е Д Е Л И :

НАСРОЧВА делото за разглеждане в открито съдебно заседание на 03.02.2026 година от 9,50 часа.

НА ОСНОВАНИЕ ЧЛ.154,ал.1 АПК КОНСТИТУИРА страните в производството:
ОСПОРВАЩ- И. Б. Р.

ОТВЕТНИК ПО ОСПОРВАНЕТО- ИНТЕРВЮИРАЩ ОРГАН ПРИ РПЦ- Х..

На основание чл.163,ал.3 АПК,УКАЗВА на оспорващия,че носи доказателствената тежест за установяване съществуването на фактите и обстоятелствата,посочени в жалбата,от които черпи благоприятни за себе си правни последици В ТОВА ЧИСЛО, ЧЕ СА НАЛИЦЕ ПРЕДПОСТАВКИТЕ ЗА ДОПУСКАНЕ НА МОЛБАТА ЗА ПРЕДОСТАВЯНЕ НА МЕЖДУНАРОДНА ЗАКРИЛА ДО ПРОИЗВОДСТВО ПО ОБЩИЯ РЕД.

НАЗНАЧАВА НА ОСПОРВАЩИЯ ПРЕВОДАЧ ОТ БЪЛГРСКИ ЕЗИК НА А. ЕЗИК И ОТ АРАБСКИ ЕЗИК НА БЪЛГАРСКИ ЕЗИК ПРЕВОДАЧ- В. П..

ПРЕДОСТАВЯ ПРАВНА ПОМОЩ НА ОСПОРВАЩИЯ- И. Б. Р. ПО РЕДА НА ЧЛ.23 И СЛ. ЗАКОНА ЗА ПРАВНАТА ПОМОЩ.

УКАЗВА НА ОСПОРВАЩИЯ, ЧЕ В СЛУЧАЙ НА ПРОМЯНА НА ОБСТОЯТЕЛСТВАТА, СЛЕДВА НЕЗАБАВНО ДА УВЕДОМИ ЗА ТОВА СЪДА.

В ПРОТИВЕН СЛУЧАЙ, ЩЕ БЪДЕ ПРИЛОЖЕНА РАЗПОРЕДБАТА НА ЧЛ.27 ОТ ЗПП И ЩЕ ВЪЗСТАНОВИ НА НБПП НАПРАВЕНИТЕ РАЗНОСКИ ОТ МОМЕНТА НА ПРОМЯНАТА.

ДА СЕ ИЗПРАТИ НЕЗАБАВНО ПИСМО ДО САК ЗА ОПРЕДЕЛЯНЕ НА ПРОЦЕСУАЛЕН ПРЕДСТАВИТЕЛ НА ОСПОРВАЩИЯ.

НА ОСНОВАНИЕ ЧЛ.150,ал.2 АПК,ЗАДЪЛЖАВА ОСПОРВАЩИЯ в 3 дневен срок да посочи доказателствата, които искат да бъдат събрани в съдебно-административното производство.

На основание чл.163,ал.1 АПК,ответникът по оспорването в 3 дневен срок от получаване на определението,може да представи писмен отговор и да посочи доказателствата,които иска да бъдат събрани в настоящото съдебно-административно производство,като приложи писмените си доказателства към отговора.

На основание чл.163,ал.3 АПК,вр.с чл.170,ал.1 АПК,УКАЗВА на ответника,че трябва да установи съществуването на фактическите основания,посочени в обжалвания административен акт, както и изпълнението на законовите изисквания при издаването му,включително,че са били налице основанията за отхвърляне на молбата за предоставяне на международна закрила.

УКАЗВА НА ОТВЕТНИКА ПО ОСПОРВАНЕТО , ЧЕ ЗА ОБСТОЯТЕЛСТВОТО , ЧЕ ЛИЦЕТО Р. А. Б. КЪМ ДАТАТА НА ИЗДАВАНЕ НА РЕШЕНИЕТО Е ЗАЕМАЛА ДЛЪЖНОСТТА-ИНТЕРВЮИРАЩ ОРГАН ПРИ РПЦ- Х., НЕ СОЧИ ДОКАЗАТЕЛСТВА.

УКАЗВА НА ОТВЕТНИКА ПО ОСПОРВАНЕТО,ЧЕ АКО ЖЕЛАЕ ДА ОРГАНИЗИРА ПРОЦЕСУАЛНОТО СИ ПРЕДСТАВИТЕЛСТВО ПО ДЕЛОТО,СЛЕДВА ДА УПЪЛНОМОЩИ ЛИЦА ОТ КАТЕГОРИЯТА НА ЧЛ.20,АЛ.1,Б."А"В" и"Е" ГПК, КАТО ПЪЛНОМОЩНОТО ИЗХОЖДА ОТ НЕГО,А НЕ ОТ ДРУГ ОРГАН ИЛИ ПРЕДСЕДАТЕЛ НА ДЪРЖАВНАТА АГЕНЦИЯ ИЛИ ЮРИДИЧЕСКО ЛИЦЕ,КЪМ КОЕТО СЕ ЧИСЛИ ОРГАНЪТ,ПРИ СЪОБРАЗЯВАНЕ С РАЗПОРЕДБАТА НА ЧЛ.17,АЛ.3 АПК.

ОСТАВЯ БЕЗ РАЗГЛЕЖДАНЕ ИСКАНЕТО НА ОСПОРВАЩИЯ ЗА СПИРАНЕ НА ВСЯКАКВИ ДЕЙСТВИЯ ПО ВРЪЩАНЕТО ДО ПРИКЛЮЧВАНЕ НА СЪДЕБНОТО ПРОИЗВОДСТВО.

ПРЕКРАТЯВА ПРОИЗВОДСТВОТО ПО АДМ. ДЕЛО № 572/2026 ГОДИНА ПО ОПИСА НА АССГ В ТАЗИ МУ ЧАСТ.

На основание чл.138,ал.1 АПК,препис от определението да се изпрати на оспорващия и на ответника по ОСПОРВАНЕТО.

Да се призват страните НЕЗАБАВНО И ПРЕВОДАЧЪТ.

Определението не подлежи на обжалване/ а в прекратителната част- в 7 дневен срок от получаване на препис от същото пред ВАС на РБ с частна жалба.

СЪДИЯ: